

Ειδοποιήσιν διατρίβει κατά χωρίζοντα απόκτην.

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΕΚΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

Αρθρο επί τῷ τῷ προγράμματι τῆς "Σαλπύγγος καὶ ταχυρίωνται δωρεάν."

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προπληρωτή.

Ἐν Κύπρῳ.....Σελ. 8.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOURMOUZIOS.

• Παύσασθε ληρῶντες, καὶ περὶ τῶν ὧν ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νικρ. Διάλ.)

Τῷ ΕΛΛΗΝΙΚῷ ΕΥΔΡΟΜῶ «Ν. ΜΙΑΟΥΛΗ»

Χαῖρε, Μιαούλη! εἰς αὐτὸ τὸ πρῶτό σου ταξίδι,
ποῦ εἶδεν ἡ Μεσόγειος τὸ μόνο της στολίδι,
Σ' ὅλην σου τὴν περίοδον αὐτὴν ποῦ σερπενίζεις,
κι' ὅσοι διψοῦν ἐλευθερίαν περνᾷς καὶ τοὺς δροσίξεις,
Ἐφθασες, φίλε, κ' εἰς ἐμᾶς, κι' ἀπ' τὸ λαμπρὸ βασίλειο,
ἦλθες σὰν ἐρχεται ὁ τὴν γῆν ἀκτίν' ἀπὸ τὸν ἥλιο·
Ἀπὸ τὸν κῆπο τῶν Μουσῶν, ἀπ' τῶν θεῶν τὰ κράτος,
εἶσαι τῆς δάφνης ὥριμος καρπὸς καὶ μυρωδάτος·
Καὶ ὅσαις ὥραις σὲ κρατεῖ ἐδῶ ἡ ἀγκυρά σου,
ὅλο μυρίζει τὸ νησί ἀπὸ τὴν μυρωδιά σου.
Μὰς φαίνεται πῶς εἰς' ἐσὺ τοῦ κόσμου ὤλ' οἱ στόλοι.
βλέπομεν καὶ θαυμάζομεν τὴν εὐμορφίαν σου ὅλοι.
Σὰν τὰ φτερά σ' τὸν ἀέτο κ' ἡ χαίτη σ' τὸ λιοντάρι,
σοῦ πρέπει ἡ ἀρματωσιά καὶ τὴν φορεῖς με χάρι·
Πρώτη φορὰ ποῦ τὸ νησί σὲ βλέπει τὸ ὀικό μας,
καὶ σὰν μεσούρανο βουνὸ σὲ βλέπει σ' τὸν γαλὸ μας.
Βουνὸ ποῦ κρύπτεις κόκκαλα, κρᾶνία τοῦ Ἰσλάμη,
ποῦ ἐπτάχρονον ἡφαιστείον εἰργάσθη νὰ σὲ κάμη.
Αὐτὸ σ' τὴν πρύμη ποῦ κρατεῖς, τὸ γαλανὸ σημάδι,
ποῦ ἔχει κράτος εἰς τὴν γῆ καὶ στήριγμα σ' τὸν ἄδν.
Ποῦ τό' στησαν ἀθάνατα καὶ σιδερένια χέρια,
κ' εἶν' ὑψωμένο καὶ μιλεῖ σ' τ' ἀδελφὰ του τ' ἀστέρινα,
Αὐτὸ τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐθνικὴ σημαία,
ἡ ἀθάνατος ἐλευθερία ποῦ φαίνεται ωραία,
Αὕτῃ ἡ κόρη τ' οὐρανοῦ, ὅπου πολὺ τοῦ μοιάζει,
ὅσον τὸ ἔχεις πρὸ ψηλὰ, τὸσον εἰς σὲ ταιριάζει.
Ἦλθες καλὸν καιρὸν ἐδῶ γὰρ νὰ μᾶς χαιρετίσης.
τώρα ποῦ ὁμορφίς' ἡ γῆ καὶ ποῦ γελά ἡ φύσις.
Τὰ στολισμένα μας βουνὰ κ' οἱ κάμποι τοῦ νησιῦ μας,
κ' ἡ καθαρὰ μας θάλασσα, καθρέφτης τ' οὐρανοῦ μας,
Σὲ δέχονται, σὲ χαιρετοῦν με τοῦ Μαχάρου τὴν χάρι,
καὶ σοῦ προσφέρουν μυρσινῶ καὶ δάφνης ἑν κλώνῳ.
Σὲ βλέπομεν, κι' ἀπὸ χερᾶν τρέχουν τὰ δάκρυά μας.
Εἴθε νὰ δώσῃ ὁ θεὸς ποῦ βλέπει τὴν καρδιά μας,
Ν' ἀλθῇ ἡ μέρα γρήγορα αὕτῃ ποῦ καρτεροῦμεν,
Ἡ μέρα τῆς ἐνώσεως ὅπου θὰ ἐνωθοῦμεν.
Ἐν Λεμνῶ 25 Μαΐου 1884. Β. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ.

N.B.

Ἡ κατὰ τὴν 25 Μαΐου (ε. π.) ἐλευσίς τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐδρόμου «Ναυάρχου Μιαούλη» εἰς Λεμνισσό ν.

==

Πάσης ἄλλης περιγραφῆς τῶν κατὰ τὸν ἐνταῦθα κατάπλου τοῦ εὐδρόμου «Ναυάρχου Μιαούλη» λαβόντων χώραν ἐθεωρήσαμεν κατάλληλον καὶ δικαίον νὰ προτάξωμεν τὸ ἀνωτέρω λαμπρὸν ποίημα τὸ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς εἰκονίζον πιστῶς τὰ αἰσθήματα παντὸς Κυπρίου, τοῦ ποιητοῦ ἡμῶν κ. Β. Μιχαηλίδου, τοῦ καίτοι μὴ γευθέντος τῶν ναμάτων τῆς Κασταλίας, ὡς ἐν ἐτέρῳ ποιήματί του παραπονούντο καὶ ὁ ἴδιος λέγει, οὐχ ἦταν ὅμως προσεπικυροῦντος διὰ τῆς γονίμου ἀληθῶς φαντασίας του τὸν ὀρισμένον ὅτι «ὁ ποιητὴς δὲν γίνεται ἀλλὰ γεννᾶται.»

Δικαιούμεθα νὰ παραπονηθῶμεν πικρῶς ὅτι ἡ αἰφνιδια προσόρμησις ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν τοῦ «Ναυάρχου Μιαούλη» ἠδίκησεν ἡμᾶς κατὰ πῦλιν. Εἰσῆλθεν ἐν τῷ λιμένι καὶ μόλις καθ' ἡν στιγμὴν ἠγκυροβόλει μία βροντώδης ὡς ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ ὀρίζοντος μετὰ τρομφροῦ πατάγου προερχομένη φωνὴ ἀντήχησεν «εἶνε ὁ Μιαούλης» καὶ δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι καὶ αὕτη ἡ πόλις σύσσωμος ἐκινήθη ἐκ τῆς μεγάλης ὁρμῆς δι' ἧς ἔτρεχον πάντες μικροὶ μεγάλοι γέροντες νέοι γυναῖκες ἄνδρες οἱ μὲν εἰς τὰ παραλάσσια καταστήματα ὅπως ἴδωσι καὶ διακρίνωσι καλῶς τὴν ἐπ' αὐτοῦ σημαίαν, ἄλλοι δὲ, οἱ πλεῖστοι εἰς τὴν ἀποβάθραν ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ περιεκυκλώθη τὸ Εὐδρομον ὑπὸ πλήθους λέμβων ὡς μυρμηκία ὑπὸ μυρμηκίων, ἐστολισμένων διὰ Ἑλλ. σημαίων· δευτερόλεπτά τινα παρήλθον καὶ ἀμέσως φωνὴ λαοῦ φωνὴ ἐξερχομένη ἐκ τοῦ βάθους μυρίων καρδιῶν φωνὴ λεπτῶν καὶ ἐγκαρδίων αἰσθημάτων ἀντηγήσασα ἐκ τε τῶν λέμβων τῆς ἀποβάθρας καὶ ὅλης τῆς παραλίας ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ ἐσκορπίσθη εἰς τοὺς αἰθέρας «Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, Ζήτω ὁ Ναύαρχος Μιαούλης». Οὐδεμίαν ὑπερβολὴν μεταχειρίζομεθα λέγοντες ὅτι σπανίων τινῶν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἔμενον στεγνοὶ οἱ ὀ-

φθαλμοὶ· οὐδὲν δὲ ψεῦδος λέγομεν βεβαιούντες ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τοῦ κοινοῦ θορύβου τῆς κοινῆς κινήσεως χωρικός τις ξυριζόμενος ἐσηκώθη ἔχων τὴν μίαν παρειᾶν ἀξύριστον, περιετύλιξε τὸ πρόσωπον διὰ μανδουλίου καὶ ἔτρεξε νὰ ἴδῃ τὸν «Ναύαρχον Μιαούλην».

Τὸ ἀτμᾶπλοιο ἅμα ἀγκυροβόλησαν περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν περίπου μ. μ. ὥραν ἔχαιρετίσθη ἔξωθεν διὰ τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως τῆς Ἀγγλικῆς σημαίας ἀντεχαιρετίσε δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐπαιάνισε τὸν Ἀγγλικὸν καὶ μετ' αὐτὸν τὸν ἑθνικὸν τῆς ἐλευθερίας ὕμνον. Νέα παταγώδης ἐκρηγξίς ζητωκραυγῶν λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν περικυκλωσαστῶν λέμβων μετεδόθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ἀπειρον πλῆθος καὶ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῆς παραλίας. Μετὰ ταῦτα ἐδέχθη ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς λέμβοις, ἡ δὲ μουσικὴ ἐξηκολούθει παιανίζουσα ἐπὶ τινα εἰσέτι λεπτά ἑθνικὰ ἄσματα καλυπτόμενα συνεχῶς διὰ τῶν βροντωδῶν ζητωκραυγῶν.

Κατόπιν ἐπεσκέφθη αὐτὸ ἐνλαμπρᾶ στολῇ ὁ ἐνταῦθα ὑποπρόξενος Κ. Γ. Α. Καλουτῆς χαιρετισθεὶς διὰ 5 κανονοβολήσεων, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν πολιτῶν, ἀκολουθῶν δὲ ἐξηλθὼν ἐν στολῇ ὁ Κυβερνήτης Κ. Δ. Κριεζῆς μετὰ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν καὶ τινῶν δοκίμων καὶ ἐπεσκέφθη τὸν Διοικητὴν ἐν τῷ διαικητηρίῳ, τὸν δημαρχον κ. Χ. Καρύδην καὶ τὸν Ὑποπρόξενον. Κατὰ δὲ τὴν 6 μ. μ. ὥραν ἐξηλθεν ἡ μουσικὴ ἐν τῇ πρὸ τοῦ δικαστηρίου πλατεΐᾳ καὶ ἐπαιάνισε πρῶτον μὲν τὸν ἀγγλικὸν μετὰ ταῦτα δὲ διάφορα ἑθνικὰ ἄσματα μέχρι τῆς 10 μ. μ. Κατὰ τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην ἀναβάς ἐπὶ τινος ὑψώματος ἀπήγγειλε τὸ ὠραῖον ποίημά του ὁ κ. Β. Μιχαηλίδης διακοπτόμενος συνεχῶς ὑπὸ τοῦ ἐκ μυρίων ττομάτων ἀναφωνουμένου «ζήτω» καὶ τοῦ εὐγε. Ἀλλὰ μέλαν ἀθυμίας νέφος κατεκάλυψεν ἅπαντας ὅτε ἔμαθον ὅτι ὁ Ν. Μιαούλης ἀναχωρεῖ κατὰ τὴν 12 μ. μ. Ἐπιτροπὴ ἀμέσως ἐστάλη εἰς τὸ πλοῖον, ἥτις παραστήσασα τὸν πῆθον τοῦ λαοῦ τῷ γενναίῳ Κυβερνήτῃ Κ. Δ. Κριεζῇ τοῦ νὰ μὴ στερήσῃ αὐτὸν τόσον συντῆμώς τῆς ἑθνικῆς ταύτης χάρας, πάνυ εὐγενῶς μετέβαλεν ἀπό-

φασιν. Τὴν ἐπιούσαν, Σάββατον, ἐπεσκέφθησαν τὸ πλοῖον οἱ λοιποὶ ὑποπρόξενοι τῶν διαφόρων δυνάμεων χαιρετιζόμενοι πάντες διὰ τῆς ὑψώσεως τῆς σημαίας ἐκάστης δυνάμεως καὶ διὰ 5 κανονοβολήσεων· ἡ ἡμέρα ὅλη κατηναλώθη εἰς ἐπισκέψεις τοῦ πλοίου ὑφ' ὅλου τοῦ πληθους μ' ὅλην τὴν ταραχὴν τῆς θαλάσσης· ἡ δ' ἀποβάθρα ἔγεμε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν λαοῦ. Πολλοὶ ὑπὸ πολλῶν πολιτῶν τῆς κοινότητος καὶ τῶν σχολείων προσεφέρθησαν στεφανοὶ τῷ Κυβερνήτῃ καὶ τῷ πληρώματι μετὰ καταλλήλων ἐπιγραφῶν· τὸ δὲ ἐσπέρας ἐδόθη χορὸς εἰς ὃν παρήσαν πᾶσαι αἱ ἀρχαί, οἱ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων πολῖται, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ὅσοις ἤρκει ὁ χώρος παιανίζουσης τῆς μουσικῆς τοῦ πλοίου· παταγώδεις χειροκροτήσεις καὶ ζητωκραυγῆς ἀντήχουν εἰς τὸ ἔξωθεν τῆς οἰκίας τοῦ χοροῦ συνοστιζόμενον ἀπειρον πλῆθος, ὅτε ἤκούετο ἑθνικὸν τι ἄσμα, μεγάλως δ' εὐηρέστησε καὶ τοὺς ἐν τῷ χορῷ Ὀθωμανοὺς ἀκούσαντας παιανίζομενον ἐμμελέστατα τὸ τουρκικὸν μᾶρς ὑπὸ Ἑλληνικῆς Μουσικῆς· ἡ ἐσωτερικὴ χαρὰ τῶν διέλαμπεν ἐπὶ τοῦ πρῶτου τῶν. Προπώσεις ἐγένοντο πρῶτον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀργυρεπούλου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ κ. Δ. Κριεζῆ ἐπανακάμψαντος ταχέως εἰς τὸ πλοῖον ἐξ ἀδιαθεσίας, ὑπὲρ τῆς χαριεστάτης Βασιλείσσης Βικτωρίας, ἀκολουθῶν δ' ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Χ. Καρύδου ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων κατόπιν δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐθνους, τοῦ Ἑλληνικοῦ, τῶν νκυτικῶν τῆς Ἑλλ. δυνάμεων καὶ ἐν τέλει ὑπὸ τινος τῶν τοῦ πλοίου δοκίμων διὰ καταλλήλου ἡδεΐας Ἑλλ. γλώσσης ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ χορὸς ἔληξε τὴν 2 π. μ. ἀποσυρθέντος τοῦ πληρώματος εἰς τὸ πλοῖον· τὴν ἐπιούσαν Κυριακὴν περὶ τὰς 6 1/2 π. μ. ἀνεχώρησε τὸ εὐδρομον διὰ Λάρνακα ἀφῆσαν ἐντυπώσεις ἀνεξάληπτους εἰς τὰς καρδίας πάντων· εὐχαὶ δὲ καὶ δεήσεις ἀνεπέμφθησαν ἐκ βάθους καρδίας ἀπάντων ὅπως εὐδοκήσῃ ὁ θεὸς, μέσον τὴν γενναίότητα τῶν μεγαθύμων Ἀγγλων χρησάμενος, καὶ ἐπανίδωμεν τὸν «Ναύαρχον Μιαούλην» καὶ ὑποδεχθῶμεν αὐτὸν μετὰ καρδιῶν πληρωμένων τῆς ἀπεριγράπτου ἐ-

Φίλε Σαλπικτού.

αδεις την μονα μας

Ξέρετε πώς οἱ Κύπριοι
ποδοῦν τὴν ἀγκαλᾶ της

Ἕλλην ἐλεύθερος ἐγώ
ἀλλ' ἡ πατρίς μουδούλη
τῆς πρέπει ἡ ἐλευθερία
ὡ τέκνα τοῦ Μιαούλη

Τοῦ Κριζῆ τοῦ ὄνομα
θέλει χρυσὸ στεφάνι
καὶ ὄχι ἀπὸ λούλουδα
διότι θὰ μαράνη

Ἀθάνατος ἡ δόξα σου
νιὲ τοῦ Ἡρώος μας
τοῦ ἀτρομήτου Κριζῆ
τοῦ τέκνου τῆς μητρός μας.

Ἡ Κύπρος εἶν' Ἑλληνική
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα πρέπει
τὴν τύχην της τὰ τέκνα της
Ἐκείνη νὰ ζιέπη.

Εἶθε ὑπὸ τὴν σκέπην σου
Ἑλλάς πεφιλημένη
Νὰ εὐρεθῶμεν ἅπαντες
οἱ ὑποδουλωμένοι.
Λεμνισὰ τὴν 27 Ἰουνίου 84.
Μ. Ι. Εὐθέβουλος.

Εἰς τὴν ἀφίξιν τοῦ "Μιαούλη".

Θέλω νὰ ψάλλω καὶ ἐγώ,
τ' ἀδύνατον πουλάκι
Μὰ ἡ φωνή μου δὲν μοιάζει
μὲ τὸ ἀηδονάκι
Ὁ Κόρακας εἶν' κόρακας
ὃ ὅμως εἰς αὐτὸς κράζει
Τοῖς πόνου τοῦ ἡ τὴν χαρὰν
στὸν Πλάστην τοῦ ἐκφράζει
Σὲ χαιρετῶ λοιπὸν ὃ γὼ
Ναύαρχέ μου Μιαούλη
Μαζὺ μὲ σὲ, ἡγαπητὲ
τὴν συντροφίαν σου οὐλη
Νὰ ἀγκαλιάσω ἤθελα
κεῖνα τὰ Ἑλληνάκια
Κανάρη καὶ τοῦ Βότσαρη
ἐνδοξα ἑγγονάκια
Ὅπου τὰ ἐφίρει ἐγώ
τοὺς ἀδελφοὺς νὰ ἰδῶσι
Νὰ δοῦν πὺς εἶμεθ' Ἕλληνες
νὰ παρηγορηθῶσι
Καὶ νὰ τοὺς εἰπώμεν ὃ μίς
σὰν φθάσουσι στὴν Ἑλλάδα
Νὰ ποῦν τὴν μητέρα μας
μὰ μὲ πολλὴν πικράδα
Ὅτι τὰ τέκνα της μακρὰν
στενάζουν εἰς τὰ ξένα
Ἵπ' ἀλλοθρήσκων τὸν ζυγὸν
π' αὐτὴν κεχωρισμένα

Ταλαίπωρα σκεπτόμενα
τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος
Ζητοῦν μὲ πόθον νὰ ριφθοῦν
τοὺς κόλπους τῆς Ἑλλάδος
Κ' ὡς ζῶσι καὶ χωρὶς ψωμί
ὡς ζῶσιν ἀπὸ χῶμα
Ἀρκεῖ μὲ τὴν μητέρα των
νὰ ὦσι τὸν αἰῶνα
Ταῦτα τὰ λόγια πέτετε γὰρ
ἐνδοξα Ἑλληνάκια
Καὶ χάριν θὰ μᾶς κάμετε
καλὴ μας ἀδελφάκια
Καὶ τότε ἡ μήτηρ μας αὐτὴ
αὐτὴ πάλιν θὰ φροντίσῃ
Τὰ τέκνα τῆς τὰ γιήσια
νὰ μὴ κα' ἀκαρδίῃ
Νὰ τὰ γλυτώσῃ νρήγαρα
ποῦ τὸν ζυγὸν τῶν ξένων
Τῶν ξένων τῶν ἀλλοεθνῶν
πὸ μᾶς ἐχθαιρομένων.
Ε. Π. Εὐθυμιάδης.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος"

Μερικοὶ στενοκέφαλοι καὶ κουφόνοες
αὐτὴν δυνάμενοι νὰ ἐννοήσωσι τὰς ἀρχὰς ἐκ
τῶν ὁποίων ὁρμᾶται εἰς τὰς πράξεις τῆς
ἡ πατρικὴ ἡμῶν Κυβέρνησις εὐδὲ τὰ ἀ-
ποτελέσματα τῆς πολιτικῆς της νὰ φαν-
τασθῶσι, κατηγοροῦσιν αὐτὴν πόσον ὀ-
μῶς θὰ μετανοήσωσι καὶ συγχώρησιν ἐπὶ
τούτῳ θὰ ζητήσωσιν, ἂν ποτε ἐκ τῶν
ἀποτελεσμάτων ἐννοήσωσι καὶ τὰς αἰτίας!
Οὕτω π. χ. κραυγάζουσι καὶ τσιρίζουσιν
ὅτι ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὸ "ἱκκίσαχί" ἔδω-
κε τόσον μακρὸν σχοινὶ εἰς τοὺς κλέπτας,
ὥστε οὗτοι ἀποδρασυνθίντες, εἶναι φόβος
μήπως κλέψωσι καὶ καμὴν ἀστυνομίαν ὃ
τὴν πωλήσωσιν εἰς κανὲν πειρατικὸν κα-
ράβι τὸ ὁποῖον ἔρχεται νὰ φορτώσῃ κλε-
ψιμῶνες γαδάροους, βόρδους, ἢ βῶδια.
Ὁ φόβος οὗτος εἶναι ὅλως ἀνυπόστατος
διότι αἱ ἀστυνομίαι α.) σπανίως ἐξέρχον-
ται τῶν πόλεων β.) δὲν πλησιάζουσιν εἰς
μέρη ἐνθα ὑποτίθεται ὅτι ὑπάρχουσι κλέ-
πται γ.) εἰς τὰς θύρας των ἔχουσι
κλεῖδρα στερεὰ καὶ δ.) κατακλίνονται τό-
σον ἐνωρίς, ὅσον οὐδ' αὐταὶ αἱ ὀρνίδες ὃ
ἐν γένει τόσον προφυλακτικὴ μέτρα λαμ-
βάουσιν ὥστε ἀδύνατον νὰ κλαπῶσιν ὃ-
σον δ' ἀφορᾷ τὸ μακρὸν σχοινὶ τὸ ὁποῖον
διὰ τοῦ "ἱκκίσαχί" ἐδόθη εἰς τοὺς κλέ-
πτας, ἔχει καὶ πρὸς τὸν λόγον του.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει σκοπὸν νὰ κατα-
στήσῃ ἡμᾶς λαὸν πολεμικὸν καὶ ἐπειδὴ τὰ
τουφέκια εἶναι ἐπιβλαβῆ, δὲν μᾶς ἐπιτρέ-
πει νὰ τὰ μεταχειρίζομεθα θὰ μᾶς κα-
ταστήσῃ λοιπὸν ἐπιτηδεῖους νὰ βλάπτω-
μεν τὸν ἐχθρὸν διὰ γυμνῶν χειρῶν ἢ ἁ-
σκησις αὐτῇ, τοῦ κλέπτειν δηλονότι μετ'
ἐπιτηδεύτητος ἥτο, ὡς γινώσκεται, οὐ

μόνον ἐπιτετραμμένη, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεω-
τικὴ εἰς τοὺς παῖδας τῶν Σπαρτιατῶν οἱ-
τινες ἐμαστιγοῦντο, διὰ τὴν ἀνεπιτηδεύ-
τητά των, μόνον ὅτα ἐφωρῶντο κλέπται-
τες καὶ ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν σήμερον τιμωρεῖ
τοὺς κλέπτας ὅταν ἀποδειχθῶσι ἐνοχοί,
ὄχι διότι ἐκλεψαν, ἀλλὰ διότι ἐφάνησαν
ἀπρόσεκτοι καὶ δὲν ἐξήσκησαν ἐπιτηδεί-
ως τὴν τέχνην, Δὲν εἶδετε πὺς ἐβράβευ-
σεν ἕνας Διοικητὴς τοὺς Ἀθιγγάνους οἱ-
τινες διὰ καμπόσων "πιλμῆι, πιλμῆι"
ἀπέφυγον νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ἐκλεψαν;
ἦρα ἀρετὴ τὸ κλέπτειν ἐπιτηδείως!!

Ἀναγγεῖλτε λοιπὸν διὰ τῆς Σάλπιγ-
γος σας εἰς μὲν τὴν ἐντιμὴν τῶν κλεπτῶν
συντεχνίαν, ὅτι ὅλιγον βραβεῖον δίδω εἰς
τὸν ὅστις κατορθώσῃ νὰ κλέψῃ ἕνα ἀστυ-
νόμον καὶ τὸν χῶσῃ εἰς μίαν βαρέλλαν μὲ
τὸ ξεῖδι εἰς δὲ τοὺς φωνάζοντας ὅτι κα-
κῶς πράττει ἡ Κυβέρνησις μὴ καταδιώ-
κουσα τοὺς κλέπτας, νὰ σκάσωσι, πέτους
ἐκ μέρους μου, διότι εἶναι ἀμαθεῖς καὶ ἀ-
παίδευτοι κατηγοροῦντες τῆς σοφίας ἐκεί-
νης οἱ κλέπται πρέπει νὰ ἐνθαρρύνωνται
διότι θὰ καταστῶσι χρήσιμοι τῷ τόπῳ
κακὸν εἶναι νὰ ἐπισκέπτηται τις ταῖς
Μαγδαλιναῖς καὶ διὰ τοῦτο Ἀστυνόμοι ὃ
ὑπαστυνόμοι ἀπὸ δυσμὰς ἡλίου εἰσέρχον-
ται καὶ διανυκτερεύουσι παρ' αὐταῖς διὰ
νὰ εἰσέρχωνται καὶ ἄλλοι διαφθειρό-
μενοι ἠθικῶς τε καὶ ὕλικῶς. Βάδιζε Σε-
βαστοτάτη Κυβέρνησις, τὸν δρόμον σου
καὶ ποῶς σ' ἐρωτᾷ!

25 Μαΐου 84. Φίλ' Α. Αἰθῆς.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος ια'.

Κύβος Ὑβος.

Λυτῆρες. Ν. Γ. Μαληκίδου. Ἐκ Λευ-
κωσίας Ι. Γ. Μεχαηλίδης.

Λύσις ἐρωτήσεως.

Ἡ γυνὴ ἐγεννήθη τὴν 29 Φεβρ. ἐπο-
μένως κάθε τέσσαρα ἔτη ἐορτάζουσα τὴν
ἡμέραν τῆς γεννήσεώς της ἥτο ὅτε ἐώρ-
ταζεν εἰκοστὴν φορὰν χρονῶν 80, ὃ δὲ υἱ-
ὸς ἐγεννήθη τὴν α'. Μαρτίου.

Λυτῆρες. Σ. Μ. Μ. Δ. Φραγκοῦδης.
Ἐκ Λευκωσίας Ι. Γ. Μεχαηλίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ ιβ'.

Μέσον κ' ἀμετάβουλον, σύμφωνα δύο μόνα
ποιοῦσι τὴν φωνὴν μου
Προφέρων με θὰ αἰσθανθῆς ὃ φαντασθῆς
συνάμα ὃ γνῶσιν ὃ μορφὴν μου.
Δὲν μ' εὗρες;.. κ' εἰς θηρία κ' εἰς ἀνθρώ-
πους ζῶα ὅλα ἄλογα ὃ λογικά
Μὲ ἐδώρσεν ὃ πλάστης ὃ Πανάγαθος δι'
ὅλα τροφὴν πρώτην δι' αὐτά.
Χ. Π.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας"